

Sygn. akt I CZ 3/09

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lutego 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Barbara Myszka (sprawozdawca)

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie ze skargi R.J. o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 1 października 2001 r., sygn. akt [...], wydanego

w sprawie z powództwa R.J.

przeciwko T. SA

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 lutego 2009 r.,

zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 17 lipca 2008 r., sygn. akt [...],

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 17 lipca 2008 r. Sąd Okręgowy w W. odrzucił wniesioną przez R.J. skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku tego Sądu z dnia 1 października 2001 r., wydanego w sprawie z powództwa R.J. przeciwko T. sp. z o.o. (obecnie: T. S.A.) o zapłatę. Sąd Okręgowy powołał się na przepis art. 424⁶ § 3 k.p.c. i stwierdził, że skarga została wniesiona z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c.

W osobiście sporządzonym zażaleniu skarżący kwestionował zasadność wymagania przewidzianego w art. 87¹ § 1 k.p.c. i wnosił o uchylenie powyższego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Przepisu § 1 nie stosuje się w postępowaniu o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego oraz gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (§ 2). Przepisu § 1 nie stosuje się także wtedy, gdy zastępstwo procesowe Skarbu Państwa jest wykonywane przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa (§ 3).

Ze względu na przytoczoną regulację, w pierwszej kolejności rozważenia wymaga kwestia czy żalący, który osobiście sporządził zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego odrzucające jego skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, ma zdolność postulacyjną. Żalący nie twierdzi, że należy do kategorii osób wymienionych w art. 87¹ § 2 k.p.c., którym przysługuje zdolność postulacyjna. Przymus adwokacko-radcowski przewidziany w postępowaniu przed Sądem Najwyższym ma charakter bezwzględny, co

oznacza, że strony – z wyjątkiem osób, którym w § 2 przyznana została zdolność postulacyjna – mogą występować w tym postępowaniu tylko reprezentowani przez adwokata lub radcę prawnego. Skoro żalący nie wykazał, by przysługiwała mu zdolność postulacyjna, wniesione przez niego zażalenie – jako niedopuszczalne – ulega odrzuceniu.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 373 w związku z art. 370, art. 397 § 2, art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c. postanowił, jak w sentencji.